

SUSCRIPCIO
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pague per anys, una pesseta de rebaixa

EL: POBLE: CATALA

BARCELONA, DIJOUS, 2 FEBRER DE 1911

ANY VIII NÚM. 2.159

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

La llei d'Associacions

El senyor Canalejas en perill. - Lo que diu "L'Observador Romano", orgue del Vaticà.

Excitació a la revolta?

L'incident succeït dies endarrera ab l'extrait del projecte de llei d'Associacions diuugut pel diari ministerial «La Maifana», ha vingut a evidenciar que la situació del senyor Canalejas en el Govern es molt menys sòlida de lo que's crea fins aquí.

L'autenticitat de l'extrait publicat per «La Maifana» ha sigut oficialment desmentida. El mateix periòdic ha rectificat. Però ningú ha donat crèdit a la negativa. Es evidet que l'extrait era autèntic, y que davant l'efecte pessim que prodúi en certes esferes y en determinades personalitats, el president del Consell ha volgut evitar un greu conflicte desautoritzant l'informació que'l seu orgue oficis publica y del qual tota la premsa se feu ressò. La rectificació de «La Maifana» representa un dolorós sacrifici periodístic. Aqueix diari diu que la veritat, y pera salvar al senyor Canalejas s'ha resignat a passar per mentider.

La reculada del president del Consell fa difícil la seva situació. Les esquerres davant de lo suocet, adoptaran forosament una actitud més rezelosa que mai. Y les dretes, encoratjades pel pas en fols del senyor Canalejas, accentuaran l'oposició al projecte de llei d'Associacions que el Govern presenta, encara que sigui forse més moderat que l'anunciat per «La Maifana». El diari catòlic «El Debates» parla així:

«Quiere caer agarrado a ese guai para que la oratoria del mitin vuelva a calentarle la boca en los días desolados de la oposición.»

Sembla, doncs, que'l projecte de llei de Associacions, sigui el que sigui, donrà grossos disgustos al senyor Canalejas.

En aquests moments, ¿quina es l'actitud del Vaticà?

En un dels darrers números de «L'Observador Romano», aquest diari posa dues notes de redacció als telegrammes que parlen del projecte de llei d'Associacions del Govern espanyol. La primera nota diu:

«Per lo que nosaltres sabem, la Santa Seu ha demanat sempre que la llei de Associacions, en aquells punts que's referixin a les congregacions religioses y a les respectives convencions concordataries vigentes, no emaní del Govern espanyol sense un previ acord que suposa negociacions conduides seriament, y de tal manera que's pugui esperar una solució satisfactoria.»

La segona nota se refereix al contingut del famós extracte, y es com segueix:

«ENS RESISTIM, A CREURE QUE L'ESPANYA PUGUI RESIGNARSE A VEURE APROVAT UN PROJECTE DE AQUESTA MENA.»

D'això a aconsellar el Vaticà la revolta als catòlics espanyols, no hi ha pas gaire rebuig però. Y hasta afirman las crónicas.

Dr. CASTELLANA VIES URINARIES.—Tractaments moderns d'efectes ràpids—Consulta econòmica de les cinc a dos quarts de nou.—RAMBLA DEL MITJÓ, 11, PRAL.

Centro Barcelonés de Seguros QUINTES

Autoritzat per la Llei de 30 de juny de 1887
Inscrit en el ministeri de Foment per R. O. de 5 de gener de 1910

DIRECCIÓN GENERAL: CARME, NÚM. 42, PRIMER. - BARCELONA

Poden els minyons assegurar-se en aquest Centre per la quantitat de *Setcentes cinquanta pessetes*, que podran depositar-s'hi tant vulgarment, concedintos un plazo per pagar els depòsits, fins el dia primer d'agost de l'any en curs, sense augment de quota. Redimeix aquest Centre als excedents de cupo que sigui erudit a les files per obert.

Aquest autoritzat per la Comissaria de Segurs a 27 d'octubre de 1910.

VIES URINARIES —Tractament sense dolor y intensiu pel 606 Jovellanos, 9 de 6 a 9 nit.

DR. BOADA Vies urinaries. Malalties de la pell. Raigs X. Extracció radical del pèl moixí. Corts, 642. Deus a quatre y de sis a set tarda

Vol pahir b? Prengui després dels menjars una copeta de DIGESTIU CUXART Dipòsit: Aro del Teatre, número 21. -- Barcelona

Màquines pera cosir
Màquines pera fer mitja
Santa Susana

ABANS: CARME, 34
ARA: CARME, 40
CANTONADA CARRER DE DOCTOR DOU

Ningun enfermo del
ESTÓMAGO é
INTESTINOS

por crònica y rebeldia que sea su dolencia debe desesperarse. Muchos son los que han consultado con notabilidades mèdicas de París, Londres, Berlin, New-York, Roma y Madrid, sin encontrar alivio con otros tratamientos y en cuanto dichos mèdicos les han recetado el ELIXIR SAIZ de CARLOS (STOMALIX)

han recobrado la salut con su uso, darrgs años perdida.

Con mucha freqüència las fermentacions anormales del estómago producen acedias y vòmitos que se corrigen immediatamente con este medicamento quitándose las náuseas, dolores, ardors epigástricos, aguas de boca y tendència al vòmito, la digestió se normaliza, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre, aumentando de peso si es necesario.

De venta en les principals farmacis del mundo y Serrano, 30, MADRID
Se remite por correo foliato a quien lo pida

Els que tinguen tos
prenguin l'antiga y acreditada PASTA FICTORIAL DEL DOCTOR ANDREU. Demanis a les farmacis

ECOS

FEBRERO LOCO, diuen els castellans. Si, si, febrer boig, y boig tràgic, tacat de sang y ab la cara moradanya y inflada d'ofegat. Mai l'hi de la primera fulla del mes, s'ha redressat tan negre. Drama en la mar, drama en la terra... Jehovà continua essent el déu implacable.

L'hivern, l'hivern... En les fredes puerces de la terra, els dolors dels desposseits s'intensifiquen y creixen per igual, els goigs dels ben avinguts ab la vida. Aquesta setmana es la setmana esportiva de Rives. L'hivern, ab la seva neu, es profit y joia y festa mondana y pantagruèlica. Se realisa la simfonía en blanc major del poeta. Blanca la muntanya, blanca la vila, blancs els jardins dels carreteros. Que n'es de deficiència l'hivern sobre un pícnic. Y heusquí que enfront de la setmana blanca se redressa la negra y que corren paralèles als sisos, les barques de la agonía y el carril de la mort. Negra la mar, negra la nit, negres els morts. Que n'es de doloros l'hivern, sobre una barca!

Es la vida, la vida... Damunt d'uns caps, un sanxó; sobre'ls altres fronts, un «excessiu». Perquè encara que tregueus els termes dels camps, realísen's es somnis igualitaris, els homes seguirien fent trag-comèdies, sortint els uns cap a Rives, mentre el dipòsit judicial s'anava ampliat de cadavres de mariners. Però la vida també, de tant en tant, fa d'intervenir als que's revoltan contra aquestes fatalitats. Y es aleshores quan redobla'l timbal de Santerre.

■ ■ ■

A Madrid netegen els carrers de gent captaire. No més els carrers... Y custodiats per la guarda civil, distribueixen per Espanya lo que enlligüia la brillant cortisana. L'orde es de retornar a Galícia lo que es de Galícia, y a l'Andalusia lo que es d'Andalusia. Però se veu que de Catalunya no varen trobar pocs captaires, y com que ells se tenen de desfer de lo que ja tenen recullit, enven cap aquí, y entremig de civils, una caravana de pobres.

Més lo curiós es això. Dels vint-i-set pobres que envien, dotze són fills del mateix Madrid y tan sols dos són catalans. Així ho diu el nostre arcalde, el qual

ja es albergats en una sala especial anomenada Comissaria de Pobres.

—Però el senyor arcalde de Madrid que'n's envia el present, disposa de bitllets gràtis per aquestes coses, privilegi no disfrutat per la nostra arcaldia. A Madrid, doncs, asseguren el tret. Com que Catalunya tenia a Madrid una migrada representació de pidolaires—dos n'han trobat—consideren just que arrepleguen els d'altres terres; perquè es criteri de justícia unitaria a l'Espanya, que les càrregues de la naçó—tributs, serveis y mendicants—se distribueixin equitativament. Y si protesten y rebutgen el present, que siguin pagant el viatge de tornada.

■ ■ ■

L'irradiació de Catalunya a l'extranger no es una d'aquestes utopies filius del deliri de granses nacionals que's daura ab el pompos nom d'imperialisme. L'irradiació de Catalunya a l'extranger se compleix, efectivament, avui dia, per mitjà del nostre art. Els nostres pintors, els nostres escultors y els nostres literats són els qui més brillantment fan conèixer la nostre terra. Avui els toca altra vegada en els nostres escriptors, assumint la llire representació en el centre intel·lectual del món: a París mateix. Ahir en Guimera y l'Església, avui en Maseras qui exalta la nostra terra ab la virtut de la nostra llengua. En efecto, la remarcable biblioteca mensual «Les milles novetats», de París, acaba de donar a llum la traducció del bell coneixido «Bieló», den Maseras, qui segurament se sentirà complagut per aquella consagració del seu treball, consagració honrosa, ademés, per Catalonia.

■ ■ ■

L'apòstol de la Provensa, el sabí guardià d'la l'ànima d'aquell poble que ab el nostre esperit conviu a l'altra vertut del Pirineus que com diugué en Verdaguer, no són prou pera dividir en dos l'ànima d'un sol poble, ha enviar el testimoni de la seva simpatia al projecte de l'Exposició Regional de Reus.

Heusquí el telegramma rebut:

—Mailhan-Provensa—Bocas del Rodan. Tots els meus votz pera l'èxit de la Exposició Catalana de Reus.—Ja saludo de lluny, encar que de tot cor, aquella nova manifestació de l'admirable renaiixement de l'esperit català.—F. Mistral.

■ ■ ■

A Madrid netegen els carrers de gent captaire. No més els carrers... Y custodiats per la guarda civil, distribueixen per Espanya lo que enlligüia la brillant cortisana. L'orde es de retornar a Galícia lo que es de Galícia, y a l'Andalusia lo que es d'Andalusia. Però se veu que de Catalunya no varen trobar pocs captaires, y com que ells se tenen de desfer de lo que ja tenen recullit, enven cap aquí, y entremig de civils, una caravana de pobres.

Més lo curiós es això. Dels vint-i-set pobres que envien, dotze són fills del mateix Madrid y tan sols dos són catalans. Així ho diu el nostre arcalde, el qual

Una conferència del senyor Layret

LA QÜESTIÓ RELIGIOSA

Altra vegada! Foment Republicà Nacionalista de Reus, ha obert al poble la seva càtedra d'educació civil, inaugurant el prop-passat dissabte, el cicle de conferències que projecta per al present any. Com sempre que s' trata d'un aconseixement semblant, l'espaisosa sala d'actes de l'entitat reusenca s'vé extraordinàriament concorreguda.

Anava a carregar aquella conferència, primera de la sèrie, de l'il·lustre publicista don Francisco Layret. El tema fou: «La qüestió religiosa». No cal dir, doncs, que per l'importància del tema y el prestigi del conferenciant, l'interès que desperta la conferència era del tot ben justificat.

Després de breus paral·les de don Evangelist Fabregas, president del Foment, per inaugurar el present cicle de conferències, usà de la paraula don Francisco Layret, qui fou rebut, a l'airexcat, amb un fort aplaudiment.

Començà la conferència del senyor Layret saludant al Foment; seguidament remarcà l'importància del tema que ha de desenrotllar. Senyalà els diferents aspectes del problema religiós: el nacional o històric, el filosòfic, el jurídic y el pedagògic.

Aspecte històric del problema religiós

El primer aspecte, el nacional, es de

l'Estat que reprende tots els ciutadans sense distinció de religions, no pot acceptar cap religió baix la consideració de oficial. S'ha d'establir la llibertat de cultes, desconeguda com una excepció en el Codí fonamental de Espanya que sols reconeix la mera tolerància. L'Estat, com a regulador del dret, no ha d'ampliar a cap societat que representi a una part de ciutadans, en vexació d'altres credencials respectables.

Per això l'Estat, del seu pèculi, que es d'origen comú de tots els ciutadans, no pot mantenir el culte de determinada religió; y tampoc ha d'acceptar això la Iglesia si no vol demostrar que no sent escàpuls davant dels meus economics, vinguin d'allà ont vinguin, encara que sigui de mans impies, de lluirepensadors, de protestants, d'ateus.

Combat l'opinió dels ultramontans que exigeixen de l'Estat, en cas de separació, que reintegri a l'Església els bens que li desamortíss. Sosté que no hi ha raó per això, que la seva existència, des del moment que s'ha cobrat per l'Església durant aquest temps de l'Estat, segurament puga molt més que'l valor del total desamortíss. Emperò, no es pas aquest, exclama l'orador, l'argument que aqueixen en la seva base la pretensió dels ultramontans.

L'Iglesia absorbia totes les funcions socials: cuidava de l'ensenyansa, de la justicia, de la beneficència, etc. Y en que l'Estat sols estava organitzat militarment, en peu de guerra; emperò sols tenia un objectiu: l'utilitat religiosa, per lo qual se convertia en un instrument de l'Església. Qui governava en realitat en tots els districtes, sortint de la seva esfera moral, era l'Església catòlica.

Per això, a Espanya tot lo que guanya l'Església en poder polític ho perdió en poder íntim, moral, de la conciència individual. Aquella edat no tingueren res de religiosos; els homes sols complien ab les formalitats exteriors, ab els costums públics, mètodes en la seva vida privada, en les seves costums, i tornen el més greu relativament moral que es invadia.

Els nostres soldats comunitien a Europa en nom de la creu no de la patria; els sacerdots sentien fondos ardors bélicos. Això exerceix seu imperialisme.

Emprò, allavors se mostrà eloquent, a quell fenomen: mentre augmentava el poder polític de la Església, desminuïa el seu poder espiritual. Fenomen que s'ha repetit sempre en la història de totes les religions.

Passa en Layret, a tractar de l'aventurament del Protestantisme, que en el fons no era pas una dissidència dogmàtica, sinó més aviat la deserció del camp de la política, del poder temporal del Papa, dels elements veritablement religiosos. Fa notar el fet de que els països protestants són molt més frumentariament religiosos que els catòlics, com a conseqüència de la seva taula, de la seva conducta social.

Desmentix que els actes revolucionaris dels protestants restessin la matxaca crudelat que's dels catòlics; pugui en aquells eren resultat d'un apassionament popular, d'un tumulte passatger; en els catòlics, les pràctiques de l'Inquisició, estaven elevades a la categoria de sistema, eren llei. Esclar la Església que cuidava d'atencions que pertanyien al Poder públic, necessitava com aquest d'organismes coàctius que la defensess i garantissin la seva missió.

Aquesta conducta de la Església desnaturalisa la religió que pertany a la conciència individual dels homes, converteix en arma de combat pera disperar-se el govern dels pobles. Per això, les fundacions religioses de creació espanyola, la dominical y la dels jesuïtes, són exclusivament de propaganda, d'illa social y política; en canvi, les caritatatives, les de beneficència, la majoria són de creació extrangera.

Naturalment, l'Estat Mitjà, ab aquella influència religiosa, donà lloc a la formació de les masses fanatizades, que porten en plena plàsma pública les il·lusions de la fe. Encara actualment hem de lamentar que l'esperit d'aquells temps de superstició, inflixinçó bárbarament en certis partits de tots els bandols, en els mateixos partits que impugnen en nom de la raó la ceguera dels creients.

De manera que a l'Estat pertoca la missió de garantir la llibertat dels infants, mitjançant l'establiment de l'ensenyansa interior en religió. No deu consentir el Poder públic que les seves parts i els partits de l'Estat no's surtin de les seves generalitats.

Perfectament, acceptem la llibertat de associació. Emperò, no oblidem els ultramontans que l'Estat garantisca el dret de associació de tots els ciutadans reconeixent la seva personalitat jurídica, mentre no's surtin de les seves generalitats que obliguen al país ni contradiguin els fonaments de la naturalesa humana. Estan dins aquestes condicions jurídiques y humanes les congregacions religioses?

No, des del moment que imponen el tríptic d'obediència perpetua, de castell i de pobresa que està en pugna ab el Codí civil que estableix la condició inaferrable de la personalitat humana. L'Estat no ha d'acceptar aquestes renúncies a la naturalesa de l'home. Això, es fonamental.

Per això, denunciem la dissolució

dades; registre civil pels efectes del naixement, el matrimoni i la defunció; ensenyansa neutra i llibertat d'associació dintre un règim d'igualtat.

La religió

En aquest punt, en Layret, s'exlien en consideracions de caràcter filosòfic, salvant la condició de que són fruit de la seva consciència individual. Resuméix en brillants paràgrafs els avanços de la filosofia; s'està en camí, diu, de consagrar la veritable moral humana que res té que veure als interessos de les seccions militants, de les religions positives.

La forsa de les religions positives se fundava en un sentiment d'honor als fenòmens de la naturalesa, que equivalien per la ment dels homes primitius a les fires, a les malèsties que sembraven els déus per la terra però escamotxant els pecadors. Aquests sentiments refugiats hi havia una moral sense consistència que's fundava en el premi per als bons y en el castig pels dolents.

Les modernes orientacions de la filosofia universal accepten a Déu com el substratum, accepten d'immortalitat que informa la vida del ser, la mateixa Naturalesa. Tot lo que es moralment dolent se separa de la naturalesa de l'ànima; per això s'ha d'interessar aquest en conservar la moralitat dels seus actes respecte als seus semblants, perquè això no sols conserva l'equilibri social, sinó que la seva personalitat individual no se desvii del seu fi.

Acaba, en Layret, ab eloquissims paràgrafs senyalant un demà venturós per l'humanitat, ja que s'observa que mentre s'enderroquen les banalitats de les religions positives el món avanza en orde a la moralitat al ja n'accentuat, quèls nostres temps són incomparables, pels avanços assolits, als de no molt llunyanes èpoques de l'història.

Es veritat que aleshores ja no seria en

Una llarga ovació premia la brillant conferència de don Francisco Layret; qui se vegé repetidament interromput durant la seva disertació pels entusiastes aplaudiments dels nombrosos auditoris.

De Madrid estant

La forsa del destí

En Canalejas s'hi fixat, ell mateix, en un embolic que li pot donar seriosos disgustos, ocasionant grans traïsons.

Parlant, parlant als periodistes, va emendar-se de paraules, se va fer un garbiu y va dir quelcom que no podia dir, ni com a particular, ni com a president. El general Puent, que ha quedat malissimament en l'assumpte de la carta, busca la manera de revifar-se com a cavaller, y, segons diuen per Madrid, portarà la qüestió al terreny personal...

Y heus aquí per quant, en Canalejas, que com a president del Consell de ministres y com a quefe del Govern, anava sobre, com a don Papitu Canalejas, ha quedat a tota per parlar massa, per llengua molt...

Perquè un quefe del Govern pot y deu castigar ab més forta, però no es llicit que injuri y que ultragi a qui per raons de disciplina y de posició social està en condicions d'inferioritat pera defendarse.

En Canalejas, home d'un cap clar, de gran il·lustració, de facultats imaginatives molt despotiques, porta un gran enemic a sobre: la mateixa llengua. Si en Canalejas fos discret..., resultaria una personalitat de gran pes y perfectament aplomada.

Els regidors que firmen el manifest són don Joan Calvet, don Josep Sanfelix, don

Canalejas y es possible que no hagüés arribat a president del Consell de ministres.

Per la llengua ha de morir. Home de sort, de grans condicions, de tracte simpàtic, favorescut per l'atzar, quan tot li somriu, quan arriba el moment de fruir de les alegries de la vida, obre la boca y una paraula darrera de l'altra va fent una corba plena de nusos y ell mateix se l'endreda al coll y tot rient y tot fent riure, sense donarsen compte, se penja.

Quin cas més extrany es el cas del senyor Canalejas!

Madrid, 31 janer.

Els honrats Ajuntaments

Barbara del Vallès

Hem rebut l'interessant manifest que l'Ajuntament de Barbara del Vallès ha dirigit als electors y propietaris del terme municipal, explicant al seu gestió, altament beneficiosa pels interessos d'aquell poble.

A conseqüència d'un moviment sanejador dels veïns de Barbara, el dia primer de janer de 1904 entraren elements nous en el Municipi. Se trobaren els nous regidors ab un deficit de prop de 15.000 pessetes y ab la més gran desorganització dels serveis comunals.

D'aleshores ençà, el Municipi ha entrat en una nova vida. S'han amortisat més de 6.000 pessetes de l'anterior deficit y s'ha concertat en bones condicions el pagament dels deutes que encara quedaven.

Els regidors que firmen el manifest són don Joan Calvet, don Josep Sanfelix, don

Joan Grau, don Josep Casas, don Pere Pons, don Joan Ormella y don Josep Miró. El secretari de l'Ajuntament es don J. E. Puigbonet.

Donem nostra cordial enhorabona als regidors de Barbara, y en especial als nacionalistes que entre ells s'hi compten, per l'honrada gestió administrativa de tots plegats.

De Pedagogia

PERA EN PAU VILA, DIRECTOR DE LA FUNDACIÓ HORACIANA D'ENSENYANSA

El senyor Pau Vila, director de la Fundació Horaciana d'Ensenyansa, ha recullit en un article, d'obsequi per la seva mesura en la forma y per l'orientació pedagògica que demostra, les alusions que en altre anterior li dirigí el company Joan Sacs y algunes que cregué were en el seu «De Pedagogia».

La meva intervenció en aquesta amical polèmica no tenia altre fi que apoiar unes intencionades paraules de l'iniciador de la mateixa, en Joan Sacs, en les quals se queixava ab fina ironia d'algunes desviacions lamentables en la ciència d'ensenyar. Això que no era més que una pura accidental de l'article del Sacs, va devinar la tesi de les meves crítiques radials, encaminades a dir que no creia bones certes orientacions pedagògiques d'alguns educadors ultramoderns, que donaven a una innovació, tant feliç y llorable com se vulgui en qualsevol aspecte parcial de la ensenyansa, una major importància que als exercicis intel·lectuals y a la disciplina espiritual, que són bases indestructibles

que això ha succeït, ho sab ben bé el senyor Vila. Y fins ell mateix ho diu, referintse a la seva escola, quan escriu

de tota sana pedagogia. Y acabava ab la conclusió de que l'escola deu realitzar una tasca integral, armònica, de conjunt, agafant totes les aptituds y totes les activitats de l'infant, y conduintes al suavitat y intel·ligència, ab mètode y coerció, al seu natural y degut desenvolupio.

El senyor Vila ha cregut que jo atudia a l'Horaciana quan censurava l'hègemonia que alguns mestres han pretes donar al cultiu de qualsevol facultat de l'infant, en contra de les demés, o a determinada materia, en contra de totes les altres que deuen formar el quadra d'assignacions d'una escola ben montada.

Y tant ho ha cregut, que fins ha volgut rectificar lo que jo havia pas afirmat: això es, que l'Horaciana no desentroflava una especialitat dels nolis, per exemple el sentiment sobre tota altra, ni esta tocada de sensibilitat.

No; jo no volia aludir a cap escola determinada. Jo'm volia referir al mal que han patit moltes escoles, precisament les que per un esforç generosíssim dels seus directors—regularment dotats de millor voluntat que d'exacta visió de la missió del mestre y de meids econòmics—havien voluntadament intentat la creació de colègis a la moderna, lliures de les rutines de la vella pedagogia. Jo no volia més que contribuir modestament a evitar que en aquestes escoles obertes de bar a bar a lo nou y a lo bo, hi fossin possibles desviacions y orientacions equivocades,

tant més sensibles quant elles—les escoles—eren les úniques que ab bona fe y noble intenció se proposaven un gran ideal pedagògic.

Que això ha succeït, ho sab ben bé el senyor Vila. Y fins ell mateix ho diu,

que ahí podia haver quelcom d'això, que la cosa de lo que jo censurava—en la seva primera època, perdió de l'època, Doncs bé; per això que ha succeït y succeix—jo me'n alego que avui no passa a l'Horaciana—es per lo que vaig escriure l'anterior article y ara faig aquest, això es tot.

Pera acabar, vull tributar al culte del rector de l'Horaciana, un testimoni de la meva admiració. L'article a que respon a ell una excellent orientació y un desig nobilíssim de perfeccionar la seva obra, ab la cooperació de tots. Ademés d'això, els molts anys que ha treballat ab fermesa, ab fe y ab amor al pujar la seva escola, en aquest ambient hostil de Barcelona, son proves de que el senyor Vila ha anat a l'exercici de la Pedagogia ab aquelles altres virtuts y amb aquella ferma vocació, que meriten el respecte de tots y que han de donar en l'ensenyança inestimables fruits.

Ell públicament denuncia la meva cooptació, en nom de l'Horaciana. Jo respond a seu requeriment, d'rintzí aquesta cooptació ab tot entusiasme.

CLAUDI AMETLLA

Avui repartim el folletí núm. N.

JÖRN UHL

correspondent al dia 11 de desembre

Els suscriptors o compradors poden exigirlo encaixat en el diari

CRONICA DE BARCELONA

EL CONCERT DE LES 160,000 RAONS

El viaje de l'arcalde a Madrid. - Propòsits dels radicals d'aprofitar el viaje pera "arreglar," lo de la cal, guix y cement. - En Lladó y Vallès anirà a Madrid? - Legalitat actual de l'arbitri sobre la cal, guix y cement

Segons els acords presos per l'Ajuntament en les sessions celebrades els dies 26 y 31 del passat mes de janer, l'arcalde acompañant del secretari ha d'anar a Madrid pera resoldre alguns assumptes pendents que interessen al Municipi, y pera procurar evitar els perjudicis derivats del reial decret dictat darrerament pel Ministeri de la Governació revocant diversos arbitris creats per l'Ajuntament sobre l'alcantarillat, tribunes, etc.

Així an l'expres marçà el senyor Gómez del Castillo y ayunt al vespre, aont anirà des de Valls, pendrà el tren a Reus el senyor marqués de Mariana.

Ara bé, segons se diu per Ca la Ciutat, els lerrouxistes volen aprofitar el viaje de l'arcalde a Madrid, pera quèl Govern arregli a gust d'ells lo del concert de la cal, guix y cement. Va de boca en boca per la casa gran de quèl propòsits dels radicals, pel qual potser tenen la col·laboració directa del marqués de Mariana, en quèl quefe de la colla de la gana, en Lladó y Vallès, se trobà casualment a Madrid i en Lladó el senyor marqués y allí, auxiliar del senyor Díez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta maniera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl Gómez Martos y de l'omedes, contrarestar els treballs que realisen els contraccistes de Barcelona. Es curiós d'ixo de que un arcalde de reial orde s'avingui d'aquesta manera a esser joguina d'un partit de descalificats en les maniobres que realça en contra la ciutat. Y també es curiós que aquest se presenti al ministeri de la Governació, que això no pot ni deu esclatar an els lerrouxistes, pera quèl G

LO DE LA CALS

S'han cursat els següents telegrames:

President del Consell de ministres y ministro de la Gobernació.—Madrid.

El Gremi de fabricants y venedors de cal, guix y ciment dínic constituirà per les dues tercieres parts industrials matri-culats hisenda, protesta afirmació feta davant V. E. per favoriscuts concert de que industrials no volen pagar arbitri. Gre-mi ha ofert pagar arbitri sempre sigui benefici ciutat y forma cobrança no ve-xatoria conforme consta a V. E.

Comissió presentada senyor Dassy for-mada un sol concertant y reste capita-listes y interessats en el negoci no re-presenta als industrials que constitueixen el Gremi de fabricants y venedors.

Pinya, Riera, Piera, Balaguer, Llau-rado, Paulí, Cuscó, Badaló, Galcerán, Costa, García, Bertral, Ayamé, Domé-nech, Labala, Campoman, Boada, Roma-gosa, Soler, Freixa, Bassa, Bursons, Co-dorniu, Fontanet, Ilia, Blanch, Vilané, Or-sila, Ferrer.

Alejo Ripoll à ministre Gobernació.

Fàbriques cementos, cales, yesos con-tinuan parades causa de no admirar los contrats Barcelona materials hayan pagat impuestos en puertas. Urge pronta-va resolució asunto que proporcionarà trajecto a molts obrers.

Ministre Gobernació.—Madrid.

Lamentem obreros nostra fàbrica Ri-poll obligant recordar V. E. asunto ce-mento. Cuarenta padres familiars sin tra-bajos. Convénie resultar-se favorablemen-te en seua seua.—Ilia y Compañía.

Ministre Gobernació.—Madrid.

Gremi mestres fusters de Barcelona in-teressa de V. E. prompta y justa resolu-ció assumeix cal, guix y ciment en bé, classe obrera y de Barcelona en general.

President Joan Barnadas Mestres; se-cretari, Francisco Ferrer Miró.

Sabadell, Hotel París.—Madrid.

Gremi mestres fusters reunid, acorda ma-nifestar Comissió absoluta adhesió y se-ñoreig incondicionat, enviant minis-true Gobernació telefonema demanant que aquest importantissim projecte

una carta den BURELL

Madrid, 1 febrer. — Un periòdic pu-blica una carta del senyor Burell justi-ficant la seva gestió enfront del minis-true d'Instrucció Pública.

Malgrat y no esmentir al seu succe-sor, don Amós Salvador, la carta se diu que aquesta va contestar a les manifestacions que aqueu feia els periodistes, afirmando que si feia una reforma en la ensenyansa, ell la donaria tan democràtica com ho exigeixen els temps.

EL QUEFE DEL GOVERN

Madrid, 1 febrer. — Després de des-partir ab el rei, el senyor Canalejas ce-lebra aquest matí una dertinguda entre-vista ab el ministro de la Gobernació.

Parlen de les eleccions provincials, del concert de la cal, guix y ciment de Bar-celona y del projecte de llei d'Asso-ciacions, cambiant impressions respecte tots aquests assumptes.

Els que's del Govern insistí en negar les informacions que publicaven alguns pe-riòdics sobre suposats disgustos en el si del Gabinet, per la llei d'Asso-ciacions.

Això no pot produir cap disgust entre nosaltres — afegí — per quant des-que vaig encarragarme del poder, sa-bent tots els meus amics que aquesta llei se presenta.

CONSELL AFLASSAT

Madrid, 1 febrer. — Ab morit de la festivitat de demà, ha sigut aplastat fins el divendres el Consell de ministres que havia de tenir lloc al palau, baix la pre-sidència del rei.

ELS PROJECTES DE GUERRA

Madrid, 1 febrer. — Se diu que els pro-jectes del general Aznar troben una sèria oposició, no sols a l'Estat Major Gen-eral, sinó entre'l mateix exercit, de tal manera y ab tanta intensitat, que podrien molt bé obligar al Govern a aplassar in-definitivament el plantejament d'aquests re-mesos.

LO DE LA CALS, GUIX Y CIMENT

Madrid, 1 febrer. — El senyor Canalejas, parlant del concert sobre la cal, guix y ciment, s'expressà en les següents termes:

Cada dos minuts se reben telegra-ques de Barcelona sobre aquest assumpte.

Uns diuen qu'el concert es dolent y que no pot esser millor.

Els enemics del concert n'insten a que resolguï promplic l'expedient. Avui s'hau-reb l'informe de Barcelona, y el divendres o el dissapeu arribaria l'arcenal, senyor marqués de Marianao, ab qui conferenciare pera resoldre d'una yega da aquest assumpte.

NOTA OFICIOSA

Madrid, 1 febrer. — En el ministeri de Instrucció Pública s'ha facilitat a la prensa una nota oficiosa dien que no hi ha cap quantitat disponible pera subvençions a escoles, instituts y Universi-tats y, en general, pera cap classe de sub-vençions.

Respecte del crèdit pera graduar es-coles, no sols passa lo mateix, sinó que la partia total menissa rebassar lo con-signat en el pressupost pera aquest ob-jecte.

El ministre dictarà les mides oportunes pera compensar quelcom la situació an-guinosa del pressupost.

LA REVOLUCIÓ AL YEMEN

Constantinoble, 1 febrer. — Les dar-eres notícies de Sanaa diuen que aquella població se troba completament blo-quejada per 10,000 alabars. Han intentat l'assalt, per això sense èxit.

El comandant de la plassa sitiada te-merà el propòsit de fer una sortida contra els sitiadors, però ha tingut de desis-ter, davant la certesa de que els sitiadors ocupaven tots els punts estratègics al voltant de la població.

Totes les tropes de Hodeida demanden que se les deixi atacar als rebels, cosa que no vol el ministre de la Guerra, que vol reforsar l'exèrcit combatent.

S'ha parlat de possibles modificacions ministerials, però això s'ha desmentit. El partit Unió y Progrés ha negat certesa en aquests rumors y ha declarat que apoiarà al Govern, mentre estigué com-tinent com fins ara.

MISCELLANIA

Sofia, 1 febrer. — El general Nicolaeff, ministre de la Guerra, ha declarat en la sessió secreta del Sobraní, que Bulgaria podia posar en peu de guerra 450 mil homes ben armats. S'han destinat quatre milions de francs pera comprar trajectos a la tropa.

Washington, 1 febrer. — La Cambra de Represenants ha decidit que sigui San Francisco la ciutat on se instal·la la Exposició que se celebrarà en 1915 ab motiu de la obertura del canal del Pan-amá.

Roma, 1 febrer. — Ab morit d'esser avui l'aniversari del regicidi de Lisboa, hi ha hagut una solemne funció religiosa en el palau reial de Nàpols.

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANGER

(PER TELEFON
Y TELEGRAF)

NOVES DE MELILLA

El general Garcia Aldave. — Desavi-nences entre cabilenys. — Comunica-cions interrompides. — Fer-rocarrit en projecte

Melilla, 1 febrer. — Avui es esperat el capitán general d'aquesta plassa senyor Al-Álvaro.

— Comunicuen d'Alhucenes que ls mo-ros van a aquella plassa diuen que regna gran disgust en el camp, motivat per desavinenances entre's cabilenys.

En diverses reunions acordaren treure les penyores per robo y assassinat, y la conseqüència d'això esclata una lluita de la qual se han resultat tres morts.

— El cable de Ceuta ha soferit una im-portant averia, ab motiu de la qual se ha impossibilitat comunicar ab Alhucenes y el Peñón.

Mentre duri la incomunicació, el ser-vice de comunicacions ab Ceuta, Alhucenes y el Peñón, s'efectuarà per Almeria.

— Els xinos abandonen els cadavres de carriers, negantse a enterrars y els gos-sos profanen els cosos miserables aban-donats.

La illa de Sungari ha quedat despla-bida. La major part dels habitants han mort y els altres han fugit. El riu en que està situada arrossega centenars de cadavres que escampen encara més el contagio.

El comédic de Vladivostok afirma que les mesures higièniques adoptades per la companyia ferroviaria de l'Est xino no són prou pera evitar la propagació de la malaltia.

Els obrers russos que a Kharbin tre-ballen en la construcció de vies ferries, acaben de demanar a la Duma que voti mesures energètiques pera garandirlos de la terrible malaltia. A la Duma, se discu-trä una moció en aquest sentit.

— Els que's del Govern estan en estudi un projecte de ferrocarril que uneix a Melilla ab el Peñón.

— Els que's del Peñón, s'efectuarà per Almeria.

ESPECTACLES

PRINCIPAL (TEATRE CATALA). — Avui, dijous tarda, a dos quarts de quatre, especial, 30 céntims: la opereta en tres actes, **El conde de Luxemburgo**

A tres quarts de sis, especial, 30 céntims: primer,

El trust de los Tenorios

segon,

Las romanas caprichosas

cuplets de les bacsants per Pura Montoro.

Nit, a un quart de deu, funció senyera, 30 céntims: primer,

El conde de Luxemburgo

segon,

Las romanas caprichosas

Demà, divendres, estrena a Barcelona del saló ric en un acte i tres quadros, dels sevors

Sabater. De dos quarts de sis a set tarda, i de la porra. — Se despatxa a comptaduria.

ELS ZIN-CALÓS (Els gitans)

Demà, ANDRONICA y ELS GITANOS.

Diumenge, tarda, LA DIDA y ELS GITANOS.

Nit, FÒC NOU y ELS GITANOS. — Despatxa a comptaduria.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, dijous, tarda, impar: segona de «Carmens», triomf del célebre Palet. — Nit, par, debut célebre Kruzenitsch. «Madame Butterfly».

TEATRE ROMEA. — Avui, tarda y nit, sarsuela y teatre d'infants: «Peñafiel», «En Jardí d'Flama», «El titell pròdic» (Ruspoli) y «Inocencia», per la nena Morer. — Demà, Foment del cant dramàtic estrena «Les alegres comètess».

TEATRE TIVOLI. — Avui, dijous, dues grans funcions. Tarda, a un quart de quatre, d'operetes, dues, sis a tres, sis: primer, l'aplaudiment d'opereta en tres actes, **El conde de Luxemburgo**; segon, la grandiosa i aplaudidissima opera en tres actes, **«El soldado de chocolate»**. — Nit, a un quart de deu: primer, **«El soldado de chocolate»**, segon, **«El trust de los Tenorios»**. — Demà, divendres, fixar-se en el vermouth, agrable sorpresa! — Nit, primera del sainet en un acte i tres quadros: «La partida de la porra». — Dissabte, colossal debut, **«La Bella Feyda»**, danses il·luminades, òpera en son general, espectacle culte y original. — Pròximament, debut de la primera tiple cantant Consol Ballo.

Teatre de Novetats

Companyia còmica-írica dirigida per Emili Duval i Julià Vivas, de la que formen part les primeres triples Julia Velasco y Pilar Martí. — Dijous, dues grans funcions. Tarda, a un quart de quatre: nit, a un quart de deu: primer, «De pesca»; segon, l'opereta de grandiosos èxits,

Soldaditos de plomo

tercer, «Las rosas», per Pilar Martí. — Divendres tarda, gran matinée: «Soldaditos de plomo» y «Nornirana». — Nit, gran èxit en honor de Josep Juan Cañas. «Soldaditos de plomo», segon acte de «El conde de Luxemburgo» y despatxa de la.

Fornarina

Teatre de Novetats

CARNAVAL 1911

CONCURS TRAJATS D'ÓPERA, PER LA NIT DEL DISSAPTE, 4 FEBRER, a les onze. Premis a les màsques, exposats a la camiseria Bellfort, Call, núm. 3 Regal a les sevories, regal als sevors, «vale» per fotografia a títol especial, quatre actes, quatre primer,

TEATRE CÓMIC

Avui, dijous, 2 de febrer, festivitat de la Canalla. Tarda, a dos quarts de quatre, especial, tres actes: l'opereta en tres actes de grandiosos èxits,

El héroe vencido

ó EL SOLDADO DE CHOCOLATE

A les sis, especial, tres actes:

El señor conde de Luxemburgo

ab el bonic cuplet del «Tabano enamorado», prenentí part el baríton Mates Ferrer. — Nit, a dos quarts de deu, funció senyera a preus de especial, quatre actes, quatre primer,

Grispi y su compadre

segon, actes segon y tercer de

El señor conde de Luxemburgo

tercer,

El pobre Valbuena

Demà, divendres, no hi ha funció. — Dissabte, «Grispi y su compadre» y «La cançó del llufrador». — Diumenge, grans funcions tarda y nit. — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE APOLÓ

Avui, dijous, tarda: «Para pescar un novio», y la preciosa comèdia en quatre actes, «Amores y amores». — Nit, «Para pescar un novio», y la aplaudida comèdia en qua re actes, «Los galotes». — Divendres, estrena de la comèdia en dos actes, de Manuel Linares Rivas, «El buen demonio», de gran èxit en el teatre Lara, de Madrid.

TEATRE GRANVIA

Companyia d'òpera italiana, dirigida per mestre Amadeu Ferrer. — Avui, dijous, a les quatre, última representació,

DINORAH

per la célebre artista RAQUEL FERRER

A les nou, debut dels apàdits artistes Rosario Aracil y Víctor Aguiló, ab la gran

òpera AFRICANA

pel colòs J. Ferré

Butaca preferència ab entrada, 150; butaca ab entrada, 1 pesseta; entrada, 40 cents.

TEATRE APOLÓ

Avui, dijous, tarda: «Para pescar un novio», y la preciosa comèdia en quatre actes, «Amores y amores». — Nit, «Para pescar un novio», y la aplaudida comèdia en qua re actes, «Los galotes». — Divendres, estrena de la comèdia en dos actes, de Manuel Linares Rivas, «El buen demonio», de gran èxit en el teatre Lara, de Madrid.

TEATRE GRANVIA

Companyia d'òpera italiana, dirigida per mestre Amadeu Ferrer. — Avui, dijous, a les quatre, última representació,

DINORAH

per la célebre artista RAQUEL FERRER

A les nou, debut dels apàdits artistes Rosario Aracil y Víctor Aguiló, ab la gran

òpera AFRICANA

pel colòs J. Ferré

Butaca preferència ab entrada, 150; butaca ab entrada, 1 pesseta; entrada, 40 cents.

Concerts

ALCAZAR ESPAÑOL 7.

Gran cabaret. — Restaurant de primer ordre. Tots els dies, tarda y nit, gran èxit de tota la troupe, en la que figuren GABRIELLE NAUDE, «La Amarantina», «La bella nonna», «Floriane», «Les Lins Darvills», «Trix Moreno», y altres 35 aplaudides espanyoles y extranjeres. — Avui, tarda y nit, LA ULTIMA CALAVERADA. — Aviat, estrena: «La revue de l'Alcazar».

TERCER BALL DE MÁSCARES

organitzat per l'empresa del concert LA BONA SOMBRA

estàndar del teatre ricament adornat i iluminat.

Entrada de sevors, ab 3 de sevora, 3 pessetes.

MUNDIAL PALACE.

Concerts Santos tots els dies. Cobres desde pessetes 150. Els llindars! palabresa. Dissabte, meal corrent y vegetarià.

QUINTO COMTAL

Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. — Dijous y dissabtes, tarda y nit.

Concerts

Concerts